

De Ketterij van Afscheiding?

WAY OF LIFE LITERATURE

David W. Cloud

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977. Vertaling (ingekort) en voetnoten door M.V.

De hele wereld roept zich uit tegen afscheiding. Met de bijbelse fundamentalist, die ernaar streeft het bijbelse bevel te gehoorzamen zich af te scheiden van valse leer, wordt de spot gedreven en hij wordt op allerlei manieren belasterd. Elk jaar wordt het geschreeuw tegen de leer van afscheiding luider en luider. Laten we dat eens bekijken:

AFSCHEIDING WORDT KETTERIJ GENOEMD DOOR NEW-AGERS EN DE WERELD

New Age is niet slechts een religieuze beweging of cultus; het is een geest en filosofie die de seculiere en religieuze wereld in deze tijden doortrekt. New Age leert dat afscheiding op religieuze of theologische (enz.) basis, een kwade zaak is die de evolutie van de wereld belet. Zij leren dat zo'n afscheiding het tegenovergestelde is van liefde. Zij die liefhebben zullen geen afscheiding beoefenen; zij die afscheiden hebben niet lief. De uitgave van "Emergence Online" van december 1996, een uitgave van het Tara Center, de New Age organisatie van Benjamin Cremer, bevat de volgende stelling:

“VERWIJDER DE MUUR - Ieder van ons heeft een muur rondom zich: een muur van verzet, vrees en bezorgdheid. ... Wij weten heel goed wat er gebeurt wanneer er een muur bestaat - dan hebben we verzet, conflict, altijddurende strijd en pijn, omdat ELKE SEPARATIEVE BEWEGING, ELKE EGOCENTRISCHE ACTIVITEIT, CONFLICT EN PIJN VOORTBRENGT. ... Als we de muur verwijderen tussen de 'mij' en de 'gij', de 'wij' en de 'zij', wat gebeurt er dan? ENKEL DAN EN NIET EERDER KAN MEN HET WOORD 'LIEFDE' HANTEREN. En liefde is dat buitengewone iets dat plaatsvindt wanneer er geen 'mij' is met zijn omsluitende muur” (J. Krishnamurti, 'You Are the World', geciteerd in *Emergence Online*, december 1996).

Wereldomvattende eenheid, en het afbreken van elke barrière die mensen scheidt, is een thema dat vandaag herhaaldelijk wordt gehoord. Rockzangers zingen "We are the world". Disney-pretparken verkondigen "It's a small, small world". De Verenigde Naties trachten de nationale barrières naar beneden te halen. Internationale nieuwsagentschappen verheerlijken wereldeenheid. Dit alles is een schreeuw tegen afscheiding.

AFSCHEIDING WORDT DOOR ROME KETTERIJ GENOEMD

De paus, uiteraard, heeft afscheiding altijd als ketterij aanzien. De Waldenzen¹, Albigenzen, Lollarden², andere Anabaptisten³ en separatistische christelijke groepen over de eeuwen heen, werden beschuldigd van ketterij. De Rooms-katholieke kerk oefende macht uit om de separatisten terug te

¹ Petrus Waldes, de stichter van de "Armen van Lyon", ook Waldenzen genoemd. Zij belijden o.a.: "Op de maagd Maria, moeten wij geen enkele hoop stellen, want zij is geen voorspraak voor de zondaren. Ook biechten aan een priester is niet nodig. En de Heere Jezus is niet lichamelijk aanwezig in het brood en de wijn van het Heilig Avondmaal, maar Hij is in de hemel". www.decatechisant.nl/.

² Wycliff (1328-1384) leidde veel mannen op in kennis van de Bijbel om twee aan twee het land door te gaan en van huis tot huis of van dorp tot dorp te preken. Ze zijn geen officiële predikanten. Ze zijn niet door een bisschop als zodanig aangesteld, maar ze kennen hun Bijbel en ze verkondigen in alle eenvoudigheid het Woord van God. Deze mannen worden 'Lollarden' genoemd. Deze naam komt van het oude woord 'lollen' (Eng. *to lull*; zie Van Dale) dat 'prevelen' betekent. Ze bidden waarschijnlijk veel zachtjes (net als Hanna in de tempel van Silo). www.decatechisant.nl/.

³ Anabaptisten of Wederdopers, in de 16de eeuw de zgn. radicale vleugel van de Reformatie. Hun hoofdkenmerk was de volwassenendoop als bezegeling van de belijdenis en van de toetreding tot een gemeente van wedergeborenen; zij verwierpen de kinderdoop - herdoopten derhalve hen die als kind gedoopt waren - en iedere vorm van staatskerk. De beweging ontstond in 1525 te Zürich ... De belangrijkste leider van de vreedzamere stroming in Nederland was Menno Simonsz (zie ook Doopsgezinden). Encarta 2002.

brenge in Roomse plooi. Die houding van Rome is niet wezenlijk veranderd. Zij beschouwt zich nog steeds als de enige ware Kerk waarin de volheid van Christus en waarheid woont. Ze claimt de “moederkerk” te zijn. Zij die van Rome gescheiden zijn worden overgehaald om in de juiste plooi te komen door middel van oecumenische gebaren. In november 1964, tijdens het Tweede Vaticaanse Concilie, besprak paus Paulus VI het “Decreet over Oecumene” waardoor Rome’s directe en open participatie werd gelanceerd in de moderne oecumenische beweging. Vaticanum II heeft dogmatisch verklaard dat de Rooms-katholieke kerk de enige ware kerk is:

“DIT IS DE ENIGE KERK VAN CHRISTUS waarvan wij in de geloofsbelijdenis betuigen dat zij één is, heilig, katholiek en apostolisch, die onze Verlosser, na zijn opstanding, toevertrouwd aan de pastorale zorg van Petrus. ... Deze Kerk, gesticht en georganiseerd als een maatschappij in de huidige wereld, LEEFT VOORT IN DE KATHOLIEKE KERK, WELKE BESTUURD WORDT DOOR DE OPVOLGER VAN PETRUS EN DOOR DE BISSCHOPPEN IN GE-MEENSCHAP MET HEM” (Vaticanum II, “Dogmatische Constitutie van de Kerk”, hoofdstuk 1, 8, p. 329).

Duidelijk gesteld hebbend dat de katholieke kerk de enige Kerk van Christus is, zegt Rome in zijn oecumenisch beleid:

“De Kerk, gesticht door Christus de Heer, is inderdaad één en uniek. Maar er zijn vele christelijke gemeenschappen die zichzelf aan de mensen tonen als de ware erfenis van Jezus Christus. Allen verklaren over zichzelf dat zij discipelen zijn van de Heer, maar hun overtuigingen botsen en hun wegen verschillen, alsof Christus zelf wordt verdeeld. ZONDER TWIJFEL SPREEKT DIT GEGEVEN OPENLIJK DE WIL TEGEN VAN CHRISTUS, VOORZIET HET IN EEN STEEN DES AANSTOOTS VOOR DE WERELD, EN VEROORZAAKT SCHADE AAN DE MEEST HEILIGE ZAAK VAN HET VERKONDIGEN VAN HET GOEDE NIEUWS AAN ELK SCHEPSEL” (“Decreet over Oecumene”).

Rome is erg duidelijk in zijn oecumenische positie. Zij heeft maar één doel, en dat is elke christelijke kerk en denominatie in de plooi van Rome te brengen. Zij beschouwt afscheiding op zichzelf als tegengesteld aan de wil van Christus. Paus Johannes II heeft zichzelf onvermoeibaar toegewijd aan de taak om “afgescheiden broeders” terug in zijn plooi te krijgen. Hij spreekt dikwijls over “HET INTOLERABELE SCHANDAAL VAN SCHEIDING TUSSEN CHRISTENEN”. Tijdens een oecumenische dienst in het Vaticaan, in 1985, omhelsde de paus de drie niet-katholieke waarnemers en zei: “AFSCHEIDINGEN ONDER CHRISTENEN ZIJN TEGENGESTELD AAN GODS PLAN”.

AFSCHEIDING WORDT KETTERIJ GENOEMD DOOR LIBERALE OECUMENISTEN

De liberale oecumenische denominaties (zoals: Verenigde Kerk van Christus, Episcopale Kerk, Verenigde Methodisten, Presbyteriaanse Kerk U.S.A., Verenigde Kerk van Canada, Kerk van Engeland, Verenigde Kerk in Australië, en anderen die geassocieerd zijn met de ‘Wereldraad van Kerken’⁴) gaan prat op hun breddenkende attitude. Zij kunnen lachen met praktisch elke aanval tegen Gods Woord of de Heer Jezus Christus. Wanneer een “dominee-man” of “dominee-vrouw”⁵ de maagdelijke geboorte of de opstanding van Jezus Christus ontkent of daar vragen bij stelt, dan wordt dat getolereerd. Indien hij of zij beweert dat de Bijbel vol staat met mythen, dan wordt dat getolereerd. Indien hij of zij een overspelige is of homoseksueel, dan wordt dat getolereerd. Er is echter één “ketterij” die niet wordt getolereerd en dat is de “ketterij” van een dogmatisch fundamentalistisch geloof in het Woord van God en de “ketterij” van bijbelse afscheiding.

In juni 1984 ontvingen de leiders van de Wereldraad van Kerken paus Johannes Paulus II in hun hoofdkwartier in Genève. Zij stelden een “DAAD VAN BEROUW”, vergiffenis zoekend voor “ONZE VERDELING en ons falen om dit ongedaan te maken” (Evangelical Press Service, juni 16-20, 1984). Philip Potter, de secretaris-generaal van de Wereldraad van Kerken, leidde de meeting in

⁴ Wereldraad van Kerken (Eng.: World Council of Churches), de organisatie van de oecumenische beweging, functionerend vanaf 1937, maar pas in 1948 te Amsterdam definitief gesticht. De raad heeft zijn hoofdkwartier in Genève. (Encarta 2002).

⁵ “Clergyman” or “clergywoman”.

met de bede dat het “voor ons een grote stap voorwaarts moge zijn in onze zoektocht naar de eenheid van de kerk”.

In 1987 verwelkomde de Nationale Raad van Kerken Johannes Paulus II in Amerika met deze woorden: “Wij delen de overtuiging van paus Johannes Paulus dat **CHRISTELIJKE OPDELINGEN EEN INTOLERABEL SCHANDAAL ZIJN** die de verkondiging hindert van het Goede Nieuws in Christus”.

Deze houding tegen afscheiding, bij liberale oecumenisten, werd recent geïllustreerd toen Episcopalen en Rooms-katholieken in Minnesota een lokale oecumenische band vormden. Een verbond werd ondertekend door de vertegenwoordigers van beide denominaties, waarin zij de dingen bekrachtigen die zij gemeenschappelijk hebben en waarin zij de leden van de denominaties oproepen: “**VRAAG GODS VERGIFFENIS VOOR ONZE ZONDE VAN HET VERDELEN VAN DE KERK**” (Episcopal News Service, 7 nov. 1996). Dit verbond werd getekend door de Episcopale bisschop James Jelinek en de Rooms-katholieke aartsbisschop Harry Flynn tijdens een plechtige ceremonie in de kathedraal van St.-Markus in Minneapolis.

AFSCHIEDING WORDT KETTERIJ GENOEMD DOOR VELE EVANGELICALS

Uit onze bestanden kunnen wij honderden verklaringen ophalen van evangelische leiders die beweren dat bijbelse afscheiding ketterij is, of kwaad, of verkeerd. De grote beweging van de Promise Keepers is gefundeerd op deze filosofie. In een interview van het nationale radioprogramma *Promise Keepers This Week* (31 augustus 1996) zei Bill McCartney, de stichter van PK:

“‘Promise Keepers’ begint te begrijpen dat meer en meer katholieken zullen participeren. En wat elke man nu hoort te doen is **STOPPEN MET KIJKEN NAAR DE ETIKETTEN VAN MENSEN** en deze vraag stellen: ‘kent deze man Jezus? Houdt hij van Jezus met geheel zijn hart? Is hij geboren uit de Geest van God?’ En als u deze vrucht ziet, **STOP DAN MET OORDELEN. ... BEGIN NIET MET DE MENSEN IN CATEGORIEËN OP TE DELEN**. Sta gewoon God toe om God te zijn en Hij zal kunnen zegenen wie Hij verkiest te zegenen. En dat is hoe ‘Promise Keepers’ zal groeien”.

PK-stichter Bill McCartney gelooft niet dat wij zouden moeten beoordelen en afscheiden op de basis van de leer, ten minste dat is wat hij herhaaldelijk zegt. Zolang als iemand maar “van Jezus houdt” moeten wij hem accepteren en met hem de gemeenschap onderhouden. Het is blijkbaar verkeerd om die mens zijn ‘Jezus’ te vergelijken met de Jezus van de Bijbel. Paulus waarschuwde dat er valse christussen en valse geesten en valse evangeliën zijn, maar als wij de leer van ieder mens wensen te toetsen aan Gods Woord, en wij hen die onwaarheden leren kentekenen en mijden, dan wordt ons gezegd dat dit verkeerd is, enggeestig en liefdeloos. Als wij eerlijk elk detail van het geloof wensen te verdedigen, dat eens door de heiligen werd overgeleverd, dan wordt ons gezegd dat wij de Geest van God bedroeven. Het is blijkbaar verkeerd te onderzoeken wat een mens van de Bijbel gelooft of van de Heilige Geest, de rechtvaardiging, heiliging, schepping, zonde, hel, oordeel, of elk van de duizend andere bijbelse leringen, en daarna van hem af te scheiden indien hij zich overgeeft aan ernstige dwalingen.

De Nationale Vereniging van Evangelicals (National Association of Evangelicals - NAE) promoot dezelfde filosofie. De 54ste Jaarlijkse NAE Conventie in Minneapolis, Minnesota, 3-5 maart 1996, had het thema:

“**Amerika bereiken met ÉÉN STEM, IN EENHEID**”. Joseph Stowell, president van Moody Bible Instituut, gebruikte Johannes 17 voor zijn leidtekst: “Opdat zij allen één zijn”. Stowell zei: “**GOD HEEFT NOOIT BEDOELD DAT ONZE VERSCHILLEN ONS ZOUDEN MOETEN VERDELEN**. Wij behoren Christus toe en daarom is onze roeping en ons doel hetzelfde. Indien u Christus toebehoort dan bent u verheven boven de verschillen, en al de rest wordt bijkomstig. De Promise Keepers Clergy Conference in Atlanta toonde de eenheid die mogelijk is. ... **WIJ MOETEN BEROUW HEBBEN VAN ONZE ATTITUDES** zoals ik deed in Atlanta. **IK GING NAAR EEN MAN TOE DIE ANDERE LERINGEN AANHING DAN IK EN VERONTSCHULDIGDE ME** omdat ik mij nooit om hem had bekommerd. Onze verschillen zijn niet zo groot, en we moeten ons realiseren dat dit het vertrouwen zal opbouwen. Opwekking komt er

wanneer Gods volk met elkaar samenwerkt. De wereld zal weten dat wij één zijn door onze liefde” (“A Report on the 54th Annual Convention of the NAE”, Ralph Colas, American Council of Christian Churches).

AFSCHEIDING WORDT KETTERIJ GENOEMD DOOR VELE CHARISMATEN

De charismatische beweging is de neo-pinksterbeweging. Oude-lijns pinksterdenominaties, zoals de Assemblies of God waren afgescheiden van andere groepen op de basis van doctrine tot in recente decennia. De charismatische beweging daarentegen is van bij de aanvang in de jaren 1960 extreem oecumenisch en inter-kerkelijk geweest. Deze charismatische beweging is een van de hoofdinstrumenten in deze laatste dagen geweest voor het afbreken van leerstellige verdelingen en het creëren van een één-wereld-kerk. Deze houding van de charismatische beweging werd geïllustreerd in 1975 op de Vijfde Internationale Lutheraanse Conferentie van de Heilige Geest. Een katholieke kardinaal en een Lutheraanse pastor omhelsden elkaar publiekelijk voor de 12.000 aanwezigen en vroegen wederzijds om vergeffenis. Lutheraans Pastor Donald Pfothenauer vroeg kardinaal Leo Suenens⁶ om Lutheranen hun zonden te vergeven die begaan werden tegen Rooms-katholieken “opdat de Heer Zijn Geest mocht vrijgeven over ons” (*F.E.A. News & Views*, Fundamental Evangelistic Association, november-december 1976).

De invloedrijke Episopaalse charismatische leider Michael Harper, die in 1978 schreef over de wederkomst van Christus, zei:

“DE KERK MOET EERST ÉÉN WORDEN. Het is even onvoorstelbaar te denken dat Jezus terugkomt voor een uiteengevallen Kerk als voor een ongeëvangeliseerde wereld” (*Christian Life*, augustus 1978).

In zijn boek “De Drie Zusters” roept Harper op voor de eenheid onder evangelicalen, charismaten en Rooms-katholieken:

“Ik moet een diep verlangen bekennen voor de onderlinge verzoening van deze drie zusters; hen openlijk verenigd te zien in Christus en de Geest; om van hen te leren en nederig te luisteren naar elkaar” (*The Three Sisters*, p. 11).

OOK DOOR VELE NEO-FUNDAMENTALISTEN

Een nieuwe generatie van ‘fundamentalisten’ is opgestaan en zij verwerpen de strijdvaardigheid van hun voorvaderen. Deze neo-fundamentalisten, zoals ik ze noem, beweren nog altijd fundamentalist te zijn maar zij klinken en handelen als neo-evangelischen⁷.

Interessant hierbij is dat de agressiviteit van de neo-fundamentalisten jegens de oude-lijns fundamentalisten nog erger is dan bij andere groepen. Beschouw een uitspraak van haast tien jaar geleden in de publicatie van Jerry Falwell “The Fundamentalist Journal”. De auteur labelt de oude-lijns fundamentalist die afscheiding voorstaat van dwaling en compromis, een “pseudo-fundamentalist”:

“Pseudo-Fundamentalisten maken hun regels zorgvuldig. ZIJ BOUWEN MASSIEVE MUREN VAN AFSCHEIDING RONDONOM ZICHZELF en zij zijn er trots op ‘helemaal alleen’ te staan, bedreigd door valsheid van buiten en compromis van binnen. Zij stellen zichzelf op als de ultieme standaard van orthodoxie en staan klaar om de degens te kruisen met ieder die poogt een bres te slaan in de wand. ... Wat zouden wij moeten doen? Wij moeten de hele wapenuitrusting van God aandoen, en IN ZIJN KRACHT BEVELEN DAT DIE MUREN MOETEN GESLOOPT WORDEN, en erdoor stappen in het daglicht. Het fundamentalistische christendom, sterk en robuust als altijd, moet niet bezwijken voor deze moderne-dag-farizeeën die pas vol-doening vinden wanneer zij effectief Gods kerk tot zwijgen hebben gebracht” (Daniel R. Mitchell, “The Siege Mentality of Pseudo-Fundamentalism”, *The Fundamentalist Journal*, februari 1987, p. 59).

⁶ Suenens, Leo Jozef (Elsene 16 juli 1904 – Brussel 6 mei 1996), Belgisch kardinaal, aartsbisschop van Mechelen-Brussel en priaat van België (1961–1979)... Vanaf 1973 hield Suenens in opdracht van paus Paulus VI toezicht op de ontwikkeling van de charismatische beweging in de Rooms-Katholieke Kerk... (Encarta 2002)

⁷ Modernistische schipperaars.

De neo-fundamentalist beweert bezorgd te zijn over de “grondbeginselen van het geloof”, maar in de praktijk is daar niets van aan. Hij verlangt naar gemeenschap met mensen, zoals [Billy Graham](#), die hun bekeerlingen overdragen aan modernisten en Rooms en anderen die een vals evangelie verkondigen. Door mensen de hand te reiken die in gemeenschap zijn met hen die een vals evangelie prediken, tonen de neo-fundamentalisten dat zij niet echt bezorgd zijn over het Evangelie. Het Evangelie is bij hen niet erg “fundamenteel”.

Het uur is ver gevorderd. De eindtijdse geest die zal resulteren in de vorming van de één-wereld-kerk, beschreven in Openbaring 17, komt langs alle kanten krachtig opzetten. De druk van “geef op en doe mee” met de oecumenische beweging, neemt elk jaar toe. Grote aantallen mensen die eertijd ferm tegen de oecumenische geest stonden, zijn aan het verzwakken.

Moge God ons de stoutmoedigheid geven om stand te houden. De mens die de geestelijke instelling en het getuigenis heeft van de Psalmist van Israël, zal niet in staat zijn zich te verenigen met hen die schipperen tegen het Woord van God:

“Daarom heb ik Uw geboden lief, meer dan goud, ja, meer dan het fijnste goud. Daarom heb ik **alle** Uw bevelen, in **alles**, voor recht gehouden; maar **alle** valse pad heb ik gehaat”(Psalm 119:127-128).

Bijbelse liefde vereist bijbelse haat. Bijbelse eenheid vereist bijbelse afscheiding van het kwaad. Een wijze pastor zei eens: “Gij die weigert uw boodschap in te perken, zij zult genoodzaakt worden uw broederschap in te perken”.

<http://wayoflife.org/fbns/heresyofseparation.htm>

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#) of www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm